

פני עם וארץ

אוטה וליש במוזיאון תל אביב

כגון תנובה ואסם ועוד רבים נוספים. עסק בארגון תערוכות רשמיות וממלכתיות. וליש הטביע את חותמו על ההיסטוריה של מדינת ישראל. הוא הצליח להעניק מראה חזותי כמעט לכל מה שנקרה בדרכו. יצירותיו מעידות על יוצר בעל תודעה היסטורית, שהבין את גדולתו של הרגע והשתתף בעיצובם של מעמדים היסטוריים יוצאי דופן. מכלול יצירתו נפרש על פני כמה עשורים ויבשות ומשקף את השינויים בטעמים וברפרטוארים של התרבות הישראלית. הכישרון הבלתי רגיל, התשוקה העיצובית חסרת התקדים, הגמישות שלו כמעצב והנכונות שלו להתפתח עד הרגע האחרון לחייו היצירתיים, מביאה את סיפורו של מעצב בונה אומה. תרומתו של וליש לניסוח התרבות החזותית בישראל היא אחד הסיפורים המרתקים של התקופה, שלא נחשף דיו עד עתה ויש לקוות שיזכה למקום הראוי לו בפנתיאון התרבות של ישראל.

אוצרת: עמנואלה קלו

תערוכת יחיד מקיפה ראשונה במוזיאון תל אביב לאמנות של אוטה וליש (1906-1977) מעצב, גרפיקאי, מאייר ומפיק, וליש, שנולד בעיר זנוימו בגבול אוסטריה-מורביה (כיום צ'כיה), החל ללמוד תולדות האמנות באוניברסיטה בווינה, אך זנח את לימודיו לטובת הכשרה חקלאית לפני שעלה לארץ ב-1934 במסגרת העלייה החמישית ופתח סוכנות לפרסום בתל אביב. וליש החל לעבוד בפראג כבר בגיל צעיר והיה לגרפיקאי ופרסומאי מצליח. עם עלייתו לארץ ישראל ועוד לפני כן במקום הולדתו, נרתם וליש למנגנון האידיאולוגי והבניית המודלים החזותיים של הנרטיב הציוני ושל המוסדות שפעלו להנחלתו, כמו קרן קיימת לישראל, קרן היסוד והקונגרסים הציוניים. וליש עיצב מוצרים של התרבות הרשמית הציונית: סמלים, בולים, תערוכות והפקת ארועים. פעילות זו הגיעה לשיאה בעיצובם החזותי של טקס הכרזת המדינה, מגילת העצמאות ובולי ישראל הראשונים דואר עברי. לצד עיצוב בולים וכרזות במגוון נושאים, ביניהם: חלוציות, העפלה, שואה ותקומה ובניית הארץ, הוא עיצב כרזות, מודעות לעיתונים ועלונים בהזמנת חברות מסחריות שונות.

רק קרפיון חי
שרי בהחלט

תנובה

לימוד-אומנות, אבות-אשכול, בית-האבות

**אבטיח
שבדי**

רק בסמיל זה

אגוד לאגון תוצרת האדן
אבטיח שבדי
מחלקה חקלאית

דפוס הוצאת א"י, לינול גלבוע